

Closterkeller, Królowna z czekolady

To wszystko przez plamy na słońcu, kwiaty więdnące
Wiatr, który tak w oknie gra, śpiewa o tym co mogło być
Na ziemię zejść! Orbitowanie, gonitwa bez końca niech skończy się
Wypełni pustka w nas.

Aleją zatraconych
Szlakiem gubionych prawd
Ulicą nieświadomych
Na oślepa za nią gnasz

Więc daj jej kwiat doskonały, którego nie złamię
Jej daj, może nie, może tak, gdy odbierze Twoje wezwanie
Gdzieś jest miłość bez końca, ogniem płynąca, strumieniami
Mało tak, już mało czasu masz

Tak silny gniewem, cudzym strachem, twardy jak gład
Bądź silny sobą, silny sercem, które jej dasz!

Aleją zatraconych
Szlakiem gubionych prawd
Ulicą nieświadomych
Na oślepa za nią gnasz

Smak słodki gasi gorycz zdrady
Królowna Twoja z czekolady
Rozpuszcza się, jest coraz bledsza
Odchodzi Twoja najpiękniejsza

Odchodzi Twoja najpiękniejsza
Odchodzi Twoja najpiękniejsza...

.